

XXIII.

B e t æ n t n i n g

over

Forslag til Lov om Bands Afledning og Afbenyttelse.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 29de Marts 1879).

Sele Udvalget maa indrømme, at der ved nærværende Lovudkast, som er udarbejdet med megen Dygtighed og Sagkundskab, er gjort et vigtigt Skridt til en Forbedring af den nu gjældende Vandlovgivning, ikke blot forsaavidt der paa en heldig Maade er gjennemført en Kodifikation af de nu gjældende Bestemmelser, der findes spredte i forskellige Forordninger og Love, lige fra Chr. Vtes Lov, men ogsaa forsaavidt det ved Lovudkastet er lykkedes at fjerne den Mangel paa Lydelighed og Sikkerhed i Fortolkningen, som ikke faa af de gjældende Lovregler give Anledning til. — Endvidere er der i Lovudkastet optaget adskillige nye Bestemmelser, der vedkomme saadanne i Praxis forekommende Tilfælde, saavel med Hensyn til Bandoledningen som Bandoets Benyttelse, der i de tidligere Love ikke ere blevne tagne i Betragtning, fordi de den Gang enten ikke havde samme Betydning som nu, eller overhovedet slet ikke fremkom, medens dette nu er Tilfældet paa Grund af Agerbrugets fremadskridende Udvikling. — Angaaende flere af disse nye Bestemmelser har der været Meningsforskjel i Udvalget, idet et Mindretal, foruden at bestride nogles Hensigtsmæssighed og Nødvendighed, tillige som en Hovedindvending har villet gjøre gjældende, at Lovudkastet i adskillige Punkter har forladt det gamle Lovgrundlag og etableret helt nye Principer. — Flertallet, som i alt Væsenligt kan slutte sig til Lovudkastet, maa derimod i Modsetning hertil fastholde netop som en Fortjeneste ved samme, at det overalt har taget som Grundlag de bestaaende Lovregler, og at de foreslaaede nye Regler kun indeholde en Udvidelse af disse, som er nød-

vendiggjort ved de fremkomne praktiske Tilfælde, der ere en Følge af de senere Aars Fremskridt i Agerbruget og Engvandingkunsten. — Man maa dernæst vel erindre, at der er den Tiendommelighed ved denne Lovgivningsmaterie, at det er umuligt i Forveien at give Regler, der ligefrem kunne blive anvendelige paa alle forekommende Tilfælde, og navnlig maatte dette vise sig, da Fred. 1846 gaves, fordi det hele Forhold endnu tilbels var nyt hos os, saa at den ældre Lovgivning har maattet overlade mere til de lokale dømmende Kommissioner, end der nu behøves; men igjennem Erfaringen og ved de i Aarenes Løb affagte Kjendelser er der nu bundet et Grundlag, som gjør det muligt at definere bestemte Regler, end Tilfældet var i 1846 og 1859, og Flertallet anerkjender, at dette er slet ved nærværende Lovudkast. Det har derfor ikke blot i vort Land, men ogsaa i andre været anset som en Selvfølge, at Vandlovgivningen maatte ændres, efterhaanden som den landøkonomiske Udvikling skred fremad. Saaledes har f. Ex. Dræningen og Engvandingkunsten fremkaldt nye og vigtige Love. Men ligesom de forskellige Love paa dette Omraade stedse have støttet sig til visse gamle Lovregler, saaledes har man ogsaa i det nærværende Udcast efter Flertallets Mening fulgt det samme Spor. Man har ikke opstillet nye Principer, men man har givet Regler, som støtte sig til den stedfundne Udvikling. Naar der saaledes i dette Udcast forekommer Expropriationstilfælde, som ikke findes i den gjældende Lovgivning, er der ikke ved dem begrundet ukjendte og nye Principer, thi det er allerede fastslaaet paa mange Steder i vore Lovde, at Expropriation kan anvendes lige-